

“Jeg har en overraskelse til deg,” sa pappa med et smil.

Lindsays familiepuslespill

Av Jill Hacking

Kirkens tidsskrifter
Basert på en sann historie

“Vi som er barna, kan finne våre kjære, bevare dem hos oss i kjærlighet” (Liahona, okt. 2001, B10).

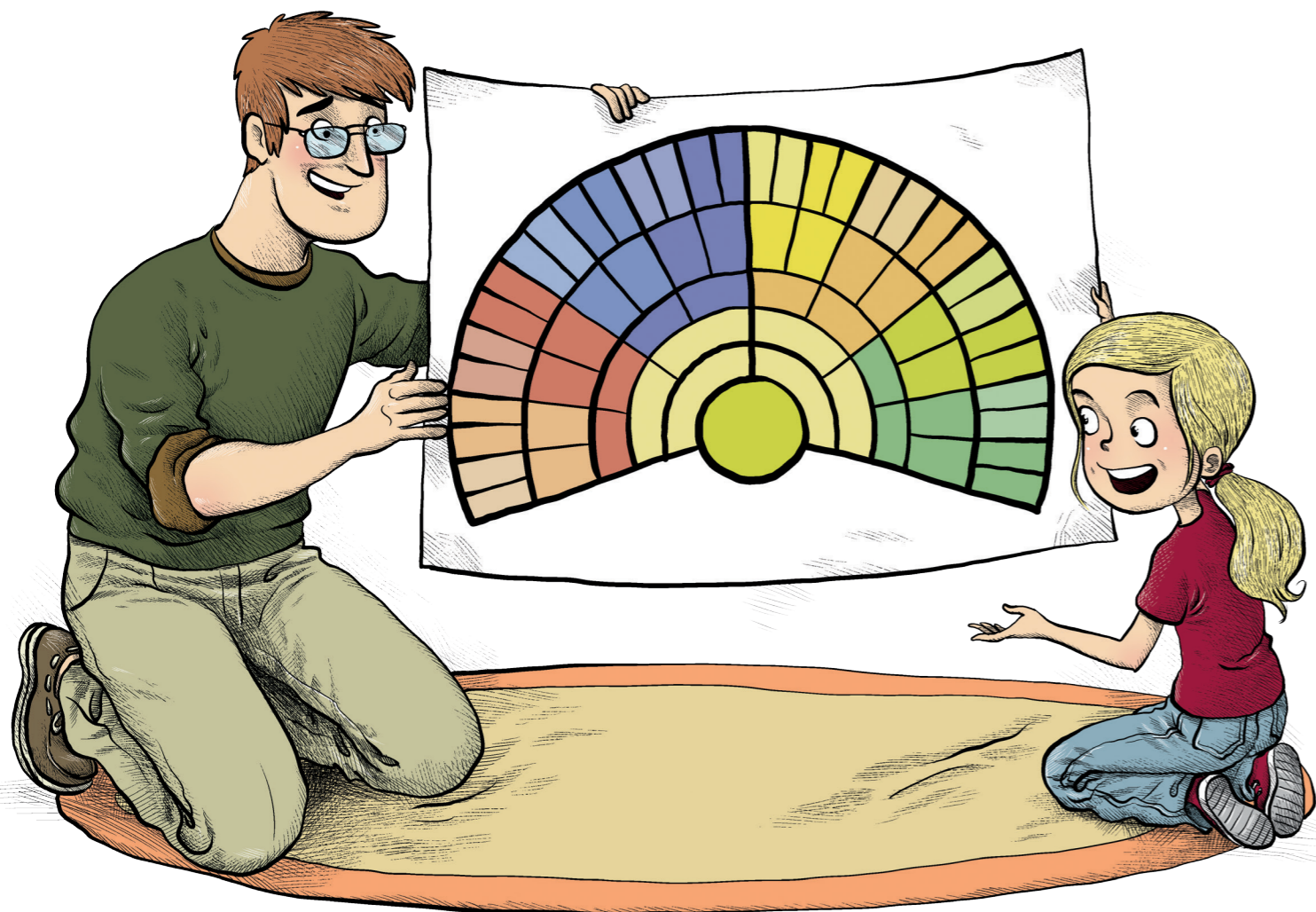
Lindsay skyndte seg ned trappen da hun hørte pappas rope på henne.

I det siste hadde de gjort mye arbeid med slektshistorie sammen. Pappa hjalp henne å logge inn på nettstedet FamilySearch, og sammen så de etter familiebilder og historier. For noen dager siden hadde hun funnet et veldig gammelt dokument om bestefar på misjon!

Lindsay nådde bunnen av trappen

hvor pappa ventet. “Skal vi gjøre slektshistorie i kveld?” spurte hun.

“Ja, og jeg har en overraskelse til deg,” sa pappa med et smil. Han ga henne et langt, sammenrullet ark han hadde holdt bak ryggen. Lindsay rullet det forsiktig opp. Hun stirret på den store viftefiguren på siden. Der var hennes navn nederst!

ILLUSTRASJONER: VICTOR RIVAS

En masse andre navn var ryddig fordelt på rader rundt hennes navn.

“Det er deg og mamma,” sa Lindsay, idet han pekte på navnene som var nærmest hennes. “Og der er bestemor og bestefar!”

“Akkurat,” sa pappa. “Dette vifte-diagrammet viser navnene på dine forfedre i ni generasjoner.”

Det var så mange navn. Men noen av feltene var tomme. Lindsay lurte på de manglende navnene. “Det ser ut som det puslespillet jeg pleide å gjøre sammen med bestefar,” sa hun. Bestefar døde noen år tidligere, og Lindsay savnet ham veldig.

Pappa nikket. “Det er som et puslespill. Et svært viktig puslespill. Og hvert familiemedlem kan sammenlignes med en puslespillbrikke.”

Lindsay lo nesten da hun forestilte seg bestemor formet som en puslespillbrikke.

“Når vi finner en persons navn og gjør tempelarbeidet for ham eller henne, knytter vi dem til resten av familien – som å sette sammen puslespillbrikker. Du hjelper til med å sette sammen dette puslespillet.”

“Oi.” Lindsay strøk fingrene over navnene. Hun visste at slektshistorie

var viktig, men nå gledet hun seg enda mer til å hjelpe. *Hele* familien hennes kunne bli knyttet sammen for evig!

Lindsay festet det nye diagrammet i taket rett over køyesengen. Hun elsket å stirre på diagrammet og studere alle navnene. Hun forestilte seg at alle holdt hverandre i hånden, koblet sammen som puslespillbrikker. Hun var glad. Dette var det største puslespillet hun noensinne hadde sett!

En kveld fikk ikke Lindsay sove. Soverommet var veldig mørkt. Det lille nattlyset laget skumle skygger på veggene. Hun trakk pleddet over hodet og klemte øynene igjen.

Etter en liten stund tittet hun frem over pleddet og så diagrammet. Hun leste navnet sitt. Så leste hun mamma og pappas navn. Da hun kom til bestefars navn, følte hun seg varm og fredelig.

Hun husket hvordan bestefar smilte til henne når de la puslespill sammen. “Når jeg hjelper pappa å gjøre slektshistorie,” tenkte hun, “knytter jeg familien sammen!” Hun forestilte seg at bestefar smilte enda bredere på grunn av det. Hun var ikke det minste redd lenger. Hun smilte, krøp inn i pleddet sitt, sovnet og drømte om personer og puslespill og å knytte familien sammen. ■

LINDSAYS LISTE

Lindsay arbeider med slektshistorie på mange måter!

Hun har laget sitt eget familietre på FamilySearch.org. Hun søker etter historier om og bilder av familien.

Hun løser slektshistoriemysterier! En gang var det en optegnelse som manglet. Hun og pappa dro til et slektshistorisk bibliotek. De søkte i arkivene og fant en kopi. De fant også navnene på flere familiemedlemmer!

Det hun liker best ved å gjøre slektshistorie, er å finne navn for tempelarbeid. Hun gleder seg til å dra til templet og utføre dåp når hun fyller 12.

